

Arrest

nr. 311 647 van 22 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 1 februari 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 9 december 2021 om internationale bescherming. Op 17 juli 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 16 augustus 1992 in Benin City, Edo State. U heeft uw middelbare school afgerond op de leeftijd van 20 jaar. U spreekt Engels en een beetje Igbo. U bent christen en behoort tot de etnische stam Igbo. U heeft tot de leeftijd van 8 à 9 jaar in de omgeving van Adesuwa in New Benin gewoond, waarna u vervolgens verhuisde naar Osaghae street 41 te

Benin City. Na de middelbare school assisteerde u uw vader bij de verkoop van voedingsmiddelen, zoals rijst en bonen. U heeft Nigeria in april 2016 definitief verlaten, omdat uw leven in gevaar was nadat u Alhaji M(...), een gewezen zakenpartner van uw vader, confronteerde met het feit dat hij uw vader nog geld moest. Uw vader overleed in 2015 aan de gevolgen van een hoge bloeddruk. Alhaji M(...) zond, begin april 2016, 2 mensen naar uw ouderlijk huis waarbij een kogel, die initieel voor u bestemd was, uw moeder raakte. Uw moeder stierf, wat later, aan de gevolgen van deze kogel in het ziekenhuis. U besloot hierop, op aanraden van uw oom S(...), het land te verlaten. U verbleef 1 à 2 dag(en) in Abuja en het was uw oom die u naar zijn vriend in Kano bracht vanwaaruit u aansluitend naar Libië reisde. In Libië verbleef u bijna één jaar. Vervolgens reisde u verder naar Italië. U kwam aldaar aan op 27 juni 2016 en verbleef er 3 jaar. Uw asielerzoek in Italië werd op 04/03/2019 afgewezen. Verder heeft u ook om internationale bescherming in Frankrijk gevraagd op 12/08/2020. U verbleef in Frankrijk tot februari 2021 en kwam in België aan in februari 2021. U diende op 9 december 2021 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Ter staving van uw verzoek legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud (verder NPO). Op 4 april 2023 werd de kopie van de notities van het eerste persoonlijk onderhoud naar u opgestuurd. Op 26 juni 2023 werd de kopie van de notities van het tweede persoonlijk onderhoud naar u opgestuurd. Er werden echter voor geen van beide verslagen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouds.

U verklaart Nigeria verlaten te hebben in april 2016 (zie NPO2, p.5), omdat u vreest voor uw leven. U denkt dat Alhaji M(...) (verder M(...)) u wil vermoorden nadat u naar zijn pakhuis bent geweest en het geld dat uw vader hem eerder betaalde om goederen te verkrijgen terugvroeg. U vroeg het geld terug, omdat M(...) deze goederen weigerde te geven of terug te betalen (NPO1, p.11 +NPO2, p.8 & 9). Bovendien verklaart u bij terugkeer naar Nigeria noch een verblijfplaats te hebben (NPO1, p.12) noch een leven te kunnen opbouwen aangezien u geen ouders, nonkels of tantes heeft (NPO2, p.15).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u uw verzoek om internationale bescherming voornamelijk baseert op interpersoonlijke en gemeenrechtelijke problemen tussen uw vader die voedingsmiddelen zoals rijst en bonen verkocht en M(...), een leverancier van deze goederen en de nasleep van dit probleem dat zich afspeelde tussen M(...) en u. Zo verklaart u dat er een ruzie ontstond tussen uw vader en M(...) (NPO2, p.9) omwille van het feit dat M(...), de leverancier, de goederen niet bezorgde noch het geld terugbetaalde aan uw vader (NPO2, p.8-9). Hoewel uw vader M(...) regelmatig telefonisch contacteerde en naar zijn pakhuis ging (NPO2, p.9) ontving uw vader de goederen noch het geld ooit terug. Ook u contacteerde de leverancier vaak en confronteerde hem tweemaal in persoon (NPO2, p.11). Tijdens de tweede keer dreigde hij ermee u te vermoorden indien hij u nog eens zou zien (NPO2, p.12). Uit deze verklaringen blijkt niet dat u door M(...) wordt gevisieerd of bedreigd omwille van uw ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of uw behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt immers dat u niet aannemelijk maakt dat u niet kan rekenen op bescherming vanwege de autoriteiten. Zo ging uw vader in 2015 naar de politie om klacht neer te leggen tegen M(...). U verklaarde dat de politie naar M(...) zijn plaats gingen, maar het geld niet kwam (NPO2, p.10). Hieruit blijkt dat de politie weldegelijk actie ondernam. U haalt verder aan dat u beroep heeft gedaan op de nationale autoriteiten en tot tweemaal naar de politie ging (NPO1, p.9;p.11;p.13) waarbij u de eerste keer tevens een papier kreeg van de politie i.v.m. uw klacht (maar welke u niet kan bezorgen aan het CGVS. Ook ditmaal zei de politie dat ze naar hem zouden gaan (NPO1, p.10 en NPO2, p.12)). Ook na de dood van uw moeder legde u klacht neer bij de politie. U gaf aan dat de politie naar het

huis kwamen en ze alles controleerden. De politie gaf aan dat ze naar M(...) zouden gaan (NPO1, p.13). Hieruit blijkt opnieuw dat de politie weldegelijk actie ondernam. Hoewel u meermaals beweert dat de politie geen aandacht heeft besteed aan uw klachten omwille van de invloed die de man M(...) zou hebben (NPO1, p.10; p.12; p.14), is het niet aannemelijk dat u wat later, op de vraag waarom M(...) nog problemen zou maken wanneer u stopt met hem op te zoeken, antwoordt omdat ik de laatste keer naar de politie ging (NPO2, p.16), waaruit blijkt dat hij weldegelijk angst heeft voor de politie. Enerzijds stelt u dat M(...) zijn invloed reikt tot in de Nigeriaanse politionele regionen, anderzijds verklaart u dat de politie, na uw vaders bezoek aan de politie in 2015, zelf naar M(...) is gestapt (NPO2, p.10) en dat er, sinds uw familie zocht naar bescherming van de politie na het schietincident, bovendien een onderzoek loopt (NPO2, p.14).

Daarnaast dient te worden gesteld dat verschillende bedenkingen gemaakt kunnen worden bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Zo dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende dit gemeenrechtelijke probleem tussen uw vader en M(...) zeer beperkt is. Zo verklaart u zich niet te herinneren wanneer M(...) de goederen weigerde te leveren (NPO2, p.9). U ontwijkt bovendien de vraag met betrekking tot het situeren in de tijd en stelt vaag dat het om een ruzie tussen hen 2 ging (NPO2, p.9). Over de goederen die geleverd dienden te worden zegt u dat uw vader een volledige truck verwachtte zonder enige andere precisering mee te geven (NPO, p.10). U daarom gevraagd of het enkel voeding betrof bevestigt u dit, heeft u het vervolgens over kleinere hoeveelheden die in het verleden wél werden bezorgd en grijpt u uiteindelijk terug naar de vraag, maar stelt u, opnieuw vaag, dat het een grote truck betrof (NPO2, p.10). Details over de lening die uw vader aanging geeft u evenmin. U heeft het slechts over millions of naira (NPO2, p.10). Dit is opmerkelijk daar u het geld van uw vader ging teruggeven en dus verwacht kan worden welk bedrag het exact betreft. U weet bovendien ook niet of uw vader goederen via een andere leverancier trachtte te bekomen (NPO2, p.11), noch of er andere personen problemen hadden met M(...) (NPO2, p.15). De informatie die u meedeelt in verband met de oorzaak van het gemeenrechtelijke probleem is vaag en bovendien weinig aannemelijk voor iemand die zijn vader in deze handel assisteerde, en dit al sinds het beëindigen van zijn middelbareschooltijd. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds op de helling te staan.

Verder laat u na u te informeren over en/of interesse te tonen in (de actualiteit van) uw problemen in uw land van herkomst. Zo zegt u dat u geen contact heeft met uw broers en zussen, dat u voor de laatste keer contact met hen had in november 2016; een half jaar nadat u Nigeria verliet (NPO1, p.6) en dat u in Libië het contact verloor doordat u er uw telefoon kwijtraakte (NPO1, p.13 + NPO2, p.6). U liet tijdens uw laatste telefoongesprek met uw broer G(...) na te vragen naar uw problemen met M(...). In plaats daarvan praatten jullie over niets anders dan alledaagse zaken: "hoe gaat het?", "goed, ik ben nu in Libië" (NPO2, p.6). In een eerder gesprek zei men dat ze terugkwamen, maar wanneer dit was kon u niet zeggen (NPO2, p.6). Naar aanleiding van een incident waarbij uw eigen moeder werd geraakt door een kogel in uw ouderlijk huis en u met de dood werd bedreigd, kan verwacht worden dat u moeite doet om zich te informeren naar de evolutie van uw problemen en uw situatie in uw land van herkomst. Tot op heden heeft u geen contact met uw 3 broers en 2 zussen die nog in Nigeria zouden verblijven. U spreekt echter vaag over uw nieuw gemaakte Facebook vriend, J(...) M(...) genaamd, die voor u vanuit Port Harcourt na de verkiezingen beloofde contact op te nemen met uw familie in Benin City (NPO2, p.6-7). Dergelijk contact is er tot op vandaag, ruim 7 jaar nadat u Nigeria verliet, nochtans niet geweest. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging, mag worden verwacht dat deze op zijn minst tracht zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. De vaststelling dat u geen contact heeft met uw broers en/of zussen noch dat u de politie contacteerde en u aldus niet op de hoogte bent van enige ontwikkelingen inzake uw beweerdde problemen en ook geen enkele moeite deed hiervan op de hoogte te blijven, is een verdere tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van deze problemen en vrees.

Verder ondermijnen volgende frappante tegenstrijdige verklaringen betreffende essentiële elementen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Aanvankelijk verklaart u dat u, na het incident waarbij de kogel uw moeder raakte, 's ochtends in de buurt van het ouderlijk huis terugging om te vragen wat de 2 ouders precies kwamen doen, uw nonkel toen aankwam en dat u hem moest volgen. Vervolgens verbleef u één week bij hem in Abuja (NPO1, p.10-11). Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u nochtans niet te zijn teruggegaan naar uw ouderlijk huis, omdat u vreesde voor uw leven (NPO2, p.13). U verduidelijkt hierbij dat u uw nonkel zelf contacteerde en per bus van Benin naar Abuja reisde (NPO2, p.15). Een andere tegenstrijdige verklaring betreffende essentiële elementen binnen uw asielrelaas is de volgende: tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u niet aanwezig te zijn geweest tijdens het schietincident, en pas in de ochtend, via uw broer, op de hoogte te zijn gesteld van het nieuws dat uw moeder werd neergeschoten (NPO1, p.13), terwijl u tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS bevestigt zelf te hebben gezien dat uw moeder werd neergeschoten (NPO2, p.13). Bovenstaande tegenstrijdigheden en incoherenties zorgen er dan ook voor dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in zijn geheel wordt ondermijnd.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Italië en Frankrijk (NPO1, p.3). Uw asielerzoek in Italië werd afgewezen op 04/03/2019. U wacht vervolgens bijna anderhalf jaar, namelijk tot 12/08/2020, om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen in Frankrijk. Ook daar werd uw verzoek geweigerd – in Frankrijk weliswaar vanwege de Dublinprocedure (NPO2, p.3-4). U verklaart bovendien, zowel in Italië als in Frankrijk hetzelfde asielerlaas te hebben gebracht als hier aan de Belgische asielinstanties (NPO2, p.3).

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verklaart in februari 2021 in België te zijn toegekomen (NPO1, p. 8). Toch dient u uw verzoek om internationale bescherming pas in op 9 december 2021 aan de Belgische asielinstanties. Gevraagd waarom u nog zo lang wachtte, stelt u dat u zich na uw verblijf in Frankrijk afvroeg “wat moet ik daarna doen?” en dat u daarom toch probeerde middels rond te kijken en geduldig te zijn. Bovendien bevestigt u hierbij echter wel te weten hoe de asielerprocedure werkt, aangezien u al eerder verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend (NPO1, p.9). Het feit dat u zeker anderhalf jaar illegaal in Europa verbleef vooraleer een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk in te dienen, en u vervolgens 10 maanden heeft gewacht om u zich in België op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging verder.

Tot slot dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen in verband met uw toekomstige verblijfplaats en ontwikkelingsmogelijkheden in uw land van herkomst niet gerelateerd zijn tot uw vrees voor M(...), en bovendien niet van aard zijn de door u ingeroepen vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade te ondersteunen. Zo verklaart u dat u misschien geen plaats heeft in Nigeria (NPO1, p.12), en weet u niet hoe u er alles terug moet opbouwen aangezien u er geen ouders noch nonkels of tantes heeft (NPO2, p.15). Wat later bevestigt u zelf dat u in de toekomst uw broers en zussen misschien kan bezoeken, weliswaar indien het contact met hen wordt hersteld (NPO2, p.16). Overigens werden er over het contact met uw familieleden supra reeds pertinente opmerkingen gemaakt. Er kan hierdoor niet ingezien worden dat een man die zijn secundair onderwijs heeft afgerond, met nog een netwerk in Nigeria, en met de nodige werkervaring, zich in de toekomst niet opnieuw zou kunnen staande houden in de Nigeriaanse samenleving.

Gelet op bovenstaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een

gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State waar u geboren bent en heeft gewoond (zie 'verklaring DVZ' d.d. 7 maart 2022, vraag 10, p. 6 en NPO2, p. 4) er actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten neer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker onderbouwt zijn enig middel als volgt:

"Verweerder stelt dat verzoekers probleem in wezen een gemeenrechtelijk probleem is waarvoor hij geen internationale bescherming kan krijgen aangezien het niet zou vallen onder de criteria van de Conventie van Genève.

Het klopt uiteraard dat de vervolging moet verband houden met één van volgende elementen, nl. het behoren tot een zogenaamd ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Welnu, in de EASO Country Guidance Nigeria van oktober 2021, worden de risicogroepen vermeld die in aanmerking kunnen komen voor internationale bescherming. Onder het hoofdstukje 2.6 worden ook "individuals involved and affected by conflicts between herders and farmers" vermeld.

Daarbij luidt het als volgt (blz. 68-69 van het rapport, bronvermelding, zie bestreden beslissing):

(...)

Op blz. 55 van hetzelfde rapport luidt het nog verder over deze problematiek:

(...)

Ook in Edo State, de deelstaat waar verzoeker van afkomstig is, komen deze conflicten meer en meer voor, ook al ligt de staat in het zuiden van het land en zijn de conflicten oorspronkelijk in het Noorden ontstaan. In het rapport van EASO "Nigeria – Security Situation" luidt het met betrekking tot Edo State (blz. 251, bronvermelding: zie bestreden beslissing):

(...)

Opmerkelijk genoeg deed verweerder, hoewel er twee verhoren van verzoeker werden afgenomen geen enkel onderzoek naar deze situatie.

Het is nochtans duidelijk dat verzoeker en zijn familie christenen uit het zuiden zijn, van een traditionele Nigeriaanse stam (de Igbo), terwijl M(...) volgens verzoekers verklaringen een moslim is uit de Fulani-etnie, en behoort tot de hierboven herdsmanen. Het conflict heeft dan ook duidelijk etnische en religieuze gronden, en valt dus wel degelijk binnen de criteria van de Conventie van Genève.

Er wordt bovendien melding gemaakt van meer dan 3.000 gewapende incidenten tussen deze groepen in de periode 2015-2018, terwijl verzoeker de aanslag op hem en zijn gezin situeert in april 2016, dus midden in deze periode.

Verzoeker heeft in zijn verhoor bovendien duidelijk gemaakt dat M(...) tot deze herdsmanen behoorde (blz. 8 gehoorverslag 2, vrij relaas). Hij heeft daarbij aangegeven dat deze M(...) een invloedrijk man is met politieke connecties, hetgeen ook hierboven in het rapport van de Country Guidance lijkt te worden bevestigd, aangezien de Nigeriaanse president ook tot deze etnie behoort.

Verweerder laat in zijn beslissing helemaal geen toepassing hiervan op de situatie van verzoeker. Dat verzoeker, noch zijn vader, noch M(...) een herder of landbouwer is, is niet per se relevant in dit opzicht. Verweerder stelt immers zelf in de bestreden beslissing: "Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bende, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk." Hieruit kan dus worden afgeleid dat het niet per se meer strikt om deze groepen beroepen gaat, maar dit doet geen afbreuk aan de etnisch-religieuze aard van het geweld.

De overige weigeringsmotieven volstaan hoe dan ook niet om de waarachtigheid van verzoekers verklaringen in twijfel te trekken.

Zo stelt verweerder nog dat verzoekers verzoek om internationale bescherming laattijdig is omdat hij al een tiental maanden in België was toen hij de aanvraag indiende. In casu moet deze regel, dat het verzoek binnen de 8 dagen dient te worden ingediend, te worden gerelativeerd, aangezien verzoeker lange tijd in Italië en Frankrijk heeft doorgebracht, waar hij telkens een asielaanvraag indiende, die werd afgewezen. Doch hieruit blijkt dus dat verzoeker wel degelijk al in deze landen zo snel mogelijk bescherming heeft gevraagd.

Wat betreft het verwijt dat verzoekers kennis van deze problemen beperkt is, kan verzoeker slechts melden dat hij antwoordde op de vragen, en dat verweerder zich daar kennelijk mee vergenoegde omdat hij niet om verdere toelichting vroeg dan de antwoorden die verzoeker gaf.

Zo heeft verzoeker inderdaad gezegd dat de lening van zijn vader ging om een bedrag van miljoenen naira, waarna verweerder onmiddellijk overging tot het stellen van een andere vraag, waardoor verzoeker meende dat dit antwoord kennelijk voldoende was. Verweerder had verzoeker uiteraard moeten vragen naar meer details indien dit voor hem belangrijk was. Bovendien is de gevolgtrekking dat verzoeker moest weten hoeveel geld hij moest terug vorderen van M(...) vreemd, aangezien het bedrag van de lening niet noodzakelijk gelijk was aan het bedrag dat M(...) verschuldigd was aan verzoekers vader.

Of verzoekers vader dan nog andere leveranciers contacteerde, is minder relevant aangezien dit uiteraard er niet voor zorgde dat hij uit de financiële problemen zou geraken.

De tegenstrijdigheid die verzoeker wordt tegengeworpen is onduidelijk. Het betreft de vraag of verzoeker zijn oom (zijn moeders broer) naar hem toe is gekomen na het dodelijk incident of dat verzoeker zelf naar hem toe is gegaan. In het tweede verhoor gaf verzoeker inderdaad aan dat hij de bus nam naar zijn oom, maar uit het eerste verhoor blijkt niet per se het tegendeel, nl. dat hij met zijn oom naar diens huis zou zijn gereisd. Verzoeker verklaarde weliswaar dat zijn oom naar aanleiding van het incident naar hem toe was gekomen, en gezegd had dat hij hem moest volgen. Maar daaruit blijkt niet noodzakelijk dat het onmogelijk was dat verzoeker alleen met de bus naar diens woning reisde.

Verzoeker werd bovendien niet met deze vermeende tegenstrijdigheid geconfronteerd, waardoor hem de kans ontnomen werd om hierover toelichting te geven. De verklaringen in beide verhoren volstaan echter niet om te concluderen dat verzoeker leugenachtig zou zijn.

Hetzelfde geldt voor de tweede vermeende tegenstrijd, met name of verzoeker al dan niet gezien heeft dat zijn moeder werd neergeschoten. Verzoeker werd niet geconfronteerd met deze versies, waardoor hem de kans werd ontnomen dit verder toe te lichten.

Hoe dan ook komen al deze twijfels omtrent de waarachtigheid te vervallen gelet op de noodzaak naar verder onderzoek omtrent de redenen van de vervolging van verzoeker en zijn gezin door M(...), zoals hierboven aangegeven.

Aangezien verzoeker aangeeft geraakt te zijn door het geweld van herdsmanen en de Fulani-gemeenschap, en nu EASO in het rapport over de veiligheidssituatie in Nigeria zelf aangeeft dat dit geweld zich steeds meer uitspreidt over het zuiden en met name ook in Edo State waar verzoeker zijn hele leven voor zijn komst naar

Europa gewoon heeft, maakt verzoeker een verhoogd risico om hierdoor getroffen te worden, zodat hem dus minstens de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend. Overeenkomstig hetgeen bepaald wordt in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie, heeft verzoeker een grotere kans om getroffen te worden door dit geweld, aangezien hij aantoont dat hij een groter risico heeft hiertoe dan een gemiddelde burger uit Edo State. Zodoende dient hij in ondergeschikte orde subsidiaire bescherming te krijgen. Minstens zou de bestreden beslissing moeten worden vernietigd om verder onderzoek te doen op dit punt."

3.1.2. Als bijlage bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95- 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.2.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Nigeria, in april 2016 te hebben verlaten uit vrees voor een vroegere zakenpartner van zijn vader, M. genaamd, die ermee zou hebben gedreigd verzoeker te vermoorden omdat verzoeker van hem het geld teruggeiste dat zijn vader indertijd had betaald voor goederen die nooit werden geleverd. Daarnaast verklaart verzoeker dat hij bij terugkeer naar Nigeria geen verblijfplaats zal hebben noch een leven zal kunnen opbouwen aangezien hij er geen ouders, nonkels of tantes heeft.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en daaraan gerelateerde vrees bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekers kennis betreffende de problemen tussen zijn vader en M. zeer beperkt is. De commissaris-generaal merkt dienaangaande terecht het volgende op in de bestreden beslissing:

"Zo verklaart u zich niet te herinneren wanneer M(...) de goederen weigerde te leveren (NPO2, p.9). U ontwijkt bovendien de vraag met betrekking tot het situeren in de tijd en stelt vaag dat het om een ruzie tussen hen 2 ging (NPO2,p.9). Over de goederen die geleverd dienden te worden zegt u dat uw vader een volledige truck verwachtte zonder enige andere precisering mee te geven (NPO, p.10). U daarom gevraagd of het enkel voeding betrof bevestigt u dit, heeft u het vervolgens over kleinere hoeveelheden die in het verleden wél werden bezorgd en grijpt u uiteindelijk terug naar de vraag, maar stelt u, opnieuw vaag, dat het een grote truck betrof (NPO2, p.10). Details over de lening die uw vader aanging geeft u evenmin. U heeft het slechts over millions of naira (NPO2, p.10). Dit is opmerkelijk daar u het geld van uw vader ging teruggeisen en dus verwacht kan worden welk bedrag het exact betreft. U weet bovendien ook niet of uw vader goederen via een andere leverancier trachtte te bekomen (NPO2, p.11), noch of er andere personen problemen hadden met M(...) (NPO2, p.15). De informatie die u meedeelt in verband met de oorzaak van het gemeenschappelijke probleem is vaag en bovendien weinig aannemelijk voor iemand die zijn vader in deze handel assisteerte, en dit al sinds het beëindigen van zijn middelbareschooltijd. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag reeds op de helling te staan."

Verzoeker tracht zijn gebrekkige kennis aangaande de problemen van zijn vader met M. te vergoelijken door in zijn verzoekschrift op te merken *"dat hij antwoordde op de vragen, en dat verweerder zich daar kennelijk mee vergenoegde omdat hij niet om verdere toelichting vroeg dan de antwoorden die verzoeker gaf"*. Verzoeker licht evenwel niet toe, en de Raad ziet evenmin in, met welk nut de *protection officer* van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) diende door te vragen over zaken waarvan verzoeker aangaf geen kennis te hebben. Bovendien werd verzoeker er aan het begin van zijn beide persoonlijke onderhouds op het CGVS uitdrukkelijk op gewezen dat van hem verwacht wordt dat hij zoveel mogelijk informatie geeft en de gestelde vragen zo gedetailleerd mogelijk beantwoordt (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 31 maart 2023, p. 2 en notities van het persoonlijk onderhoud van 20 juni 2023, p. 2). Verzoeker wist of diende te weten dat van hem gedetailleerde verklaringen werden verwacht en hij kan de verantwoordelijkheid

voor zijn vage verklaringen dan ook niet zomaar afschuiven op de *protection officer* van het CGVS omdat die nagelaten zou hebben meer details te vragen. Waar verzoeker specifiek gevraagd werd hoe groot de lening was die zijn vader was aangegaan, kon van hem wel degelijk een preciezer antwoord worden verwacht dan *"Millions of naira"*. Zo wist verzoeker wel andere informatie over deze lening te geven, zoals bij welke instelling zijn vader deze lening aanging, de looptijd van de lening, het feit dat de intrestvoet na één jaar verhoogd werd en dat zijn vader een brief kreeg van de kredietgever. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn vader de lening specifiek aanging om in de (uiteindelijk niet-geleverde) bestelling bij M. te *"investeren"*, zodat kan worden aangenomen dat het bedrag dat zijn vader aan M. betaalde – en dat M. aan zijn vader verschuldigd was door in gebreke te blijven te leveren – toch een indicatie geeft van het bedrag dat hij leende (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 20 juni 2023, p. 10-11). Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij het minder relevant noemt te weten of zijn vader nog andere leveranciers contacteerde *"aangezien dit uiteraard er niet voor zorgde dat hij uit de financiële problemen zou geraken"*. Indien de weigering van M. om de goederen te leveren dan wel het betaalde bedrag terug te geven effectief tot gevolg had dat zijn vader in de problemen kwam om de lening af te betalen, ligt het in de lijn der verwachtingen dat zijn vader zou proberen bij andere leveranciers goederen op krediet te kopen om met de opbrengst uit de verkoop hiervan zijn openstaande schuld af te lossen. Van verzoeker mag wel degelijk worden verwacht dat hij hierover meer informatie kan geven, *quod non*.

Verder dient te worden gewezen op een aantal tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen betreffende essentiële elementen van zijn relaas. De commissaris-generaal motiveert hierover in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

"Aanvankelijk verklaart u dat u, na het incident waarbij de kogel uw moeder raakte, 's ochtends in de buurt van het ouderlijk huis terugging om te vragen wat de 2 daders precies kwamen doen, uw nonkel toen aankwam en dat u hem moest volgen. Vervolgens verbleef u één week bij hem in Abuja (NPO1, p.10-11). Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u nochtans niet te zijn teruggegaan naar uw ouderlijk huis, omdat u vreesde voor uw leven (NPO2, p.13). U verduidelijkt hierbij dat u uw nonkel zelf contacteerde en per bus van Benin naar Abuja reisde (NPO2, p.15). Een andere tegenstrijdige verklaring betreffende essentiële elementen binnen uw asielrelaas is de volgende: tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u niet aanwezig te zijn geweest tijdens het schietincident, en pas in de ochtend, via uw broer, op de hoogte te zijn gesteld van het nieuws dat uw moeder werd neergeschoten (NPO1, p.13), terwijl u tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS bevestigt zelf te hebben gezien dat uw moeder werd neergeschoten (NPO2, p.13). Bovenstaande tegenstrijdigheden en incoherenties zorgen er dan ook voor dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in zijn geheel wordt ondermijnd."

Verzoeker meent in zijn verzoekschrift dat de eerste tegenstrijdigheid die hem wordt tegengeworpen onduidelijk is. Hij argumenteert dat hij tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud weliswaar verklaarde dat zijn oom naar aanleiding van het incident naar hem toe was gekomen en gezegd had dat hij hem moest volgen, doch dat hieruit niet noodzakelijk blijkt dat het onmogelijk was dat hij alleen met de bus naar de woning van zijn oom reisde, zoals hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud verklaarde. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn oom vanuit Abuja naar verzoekers huis in Benin City kwam toen hij hoorde van het schietincident, dat verzoeker hem vervolgens alles over het incident vertelde en dat zijn oom zei hem te volgen naar Abuja (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 31 maart 2023, p. 10-11) en dat deze verklaringen niet in overeenstemming zijn met verzoekers latere verklaringen afgelegd tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud volgens dewelke hij zijn oom na het schietincident contacteerde en vertelde wat er gebeurd was, waarna zijn oom hem zei dat hij naar hem mocht komen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 20 juni 2023, p. 15). Verzoeker betwist overigens niet dat hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud ontkende dat hij na zijn ontsnapping naar aanleiding van het schietincident nog terugkeerde naar zijn ouderlijk huis, terwijl hij tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud nog verklaarde dat hij de volgende ochtend *"dichtbij"* ging en vroeg waarom de gewapende mannen naar het huis waren gekomen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 20 juni 2023, p. 13 en notities van het persoonlijk onderhoud van 31 maart 2023, p. 10). Dat verzoeker met deze tegenstrijdigheden, alsook met de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen over zijn al dan niet aanwezigheid tijdens het schietincident, niet werd geconfronteerd, doet daaraan geen afbreuk. De Raad wijst er in dit verband op dat geen enkele rechtsregel of rechtsbeginsel de commissaris-generaal belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Overigens heeft verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheden en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om erop te reageren en er een aannemelijke uitleg voor te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

De commissaris-generaal kan tevens worden bijgetreden waar zij in de bestreden beslissing als volgt overweegt:

“Verder laat u na u te informeren over en/of interesse te tonen in (de actualiteit van) uw problemen in uw land van herkomst. Zo zegt u dat u geen contact heeft met uw broers en zussen, dat u voor de laatste keer contact met hen had in november 2016; een half jaar nadat u Nigeria verliet (NPO1, p.6) en dat u in Libië het contact verloor doordat u er uw telefoon kwijtraakte (NPO1, p.13 + NPO2, p.6). U liet tijdens uw laatste telefoongesprek met uw broer G(...) na te vragen naar uw problemen met M(...). In plaats daarvan praatten jullie over niets anders dan alledaagse zaken: “hoe gaat het?”, “goed, ik ben nu in Libië” (NPO2, p.6). In een eerder gesprek zei men dat ze terugkwamen, maar wanneer dit was kon u niet zeggen (NPO2, p.6). Naar aanleiding van een incident waarbij uw eigen moeder werd geraakt door een kogel in uw ouderlijk huis en u met de dood werd bedreigd, kan verwacht worden dat u moeite doet om zich te informeren naar de evolutie van uw problemen en uw situatie in uw land van herkomst. Tot op heden heeft u geen contact met uw 3 broers en 2 zussen die nog in Nigeria zouden verblijven. U spreekt echter vaag over uw nieuw gemaakte Facebook vriend, J(...) M(...) genaamd, die voor u vanuit Port Harcourt na de verkiezingen beloofde contact op te nemen met uw familie in Benin City (NPO2, p.6-7). Dergelijk contact is er tot op vandaag, ruim 7 jaar nadat u Nigeria verliet, nochtans niet geweest. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging, mag worden verwacht dat deze op zijn minst tracht zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. De vaststelling dat u geen contact heeft met uw broers en/of zussen noch dat u de politie contacteerde en u aldus niet op de hoogte bent van enige ontwikkelingen inzake uw beweerde problemen en ook geen enkele moeite deed hiervan op de hoogte te blijven, is een verdere tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van deze problemen en vrees.”

Verzoeker betwist deze pertinente vaststellingen en gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, niet en doet er derhalve geen afbreuk aan.

De commissaris-generaal wijst in de bestreden beslissing tot slot nog terecht op het volgende:

“Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Italië en Frankrijk (NPO1, p.3). Uw asielverzoek in Italië werd afgewezen op 04/03/2019. U wacht vervolgens bijna anderhalf jaar, namelijk tot 12/08/2020, om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen in Frankrijk. Ook daar werd uw verzoek geweigerd – in Frankrijk weliswaar vanwege de Dublinprocedure (NPO2, p.3-4). U verklaart bovendien, zowel in Italië als in Frankrijk hetzelfde asielrelaas te hebben gebracht als hier aan de Belgische asielinstanties (NPO2, p.3). Verder dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verklaart in februari 2021 in België te zijn toegekomen (NPO1, p. 8). Toch dient u uw verzoek om internationale bescherming pas in op 9 december 2021 aan de Belgische asielinstanties. Gevraagd waarom u nog zo lang wachtte, stelt u dat u zich na uw verblijf in Frankrijk afvroeg “wat moet ik daarna doen?” en dat u daarom toch probeerde middels rond te kijken en geduldig te zijn. Bovendien bevestigt u hierbij echter wel te weten hoe de asielprocedure werkt, aangezien u al eerder verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend (NPO1, p.9). Het feit dat u zeker anderhalf jaar illegaal in Europa verbleef vooraleer een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk in te dienen, en u vervolgens 10 maanden heeft gewacht om u zich in België op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging verder.”

Door er in zijn verzoekschrift op te wijzen dat hij, vóór zijn aankomst in België, al lange tijd in Italië en Frankrijk heeft doorgebracht, waar hij telkens “zo snel mogelijk” bescherming heeft gevraagd, weerlegt noch verklaart verzoeker dat hij na zijn aankomst in België tien maanden heeft gewacht alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit klemte des te meer daar verzoeker bij aankomst in België reeds bekend was met de procedure tot het bekomen van internationale bescherming net omwille van zijn eerdere ervaringen hiermee in Italië en Frankrijk (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 31 maart 2023, p. 9).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen met betrekking tot de vermeende problemen tussen zijn vader en diens vroegere handelspartner M. en de daaruit volgende persoonlijke problemen en vrees die verzoeker ertoe zouden hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten. Bijgevolg is de vraag of de door verzoeker aangehaalde feiten al dan niet verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), te weten ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep, *in casu* niet relevant.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift, onder verwijzing naar landeninformatie, betoogt dat zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas kadert binnen het conflict tussen (gewapende groepen) van Fulani-herders en landbouwers dat zich afspeelt in bepaalde gebieden van Nigeria en zich ook verspreid heeft naar Edo State, waarvan verzoeker afkomstig is, en hij de commissaris-generaal verwijt hier geen verder onderzoek naar te hebben gedaan, dient te worden benadrukt dat de verwijzing naar een algemene

situatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke.

De Raad merkt op dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing ongemoeid laat waar daarin nog op goede gronden als volgt wordt overwogen:

“Tot slot dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen in verband met uw toekomstige verblijfplaats en ontwikkelingsmogelijkheden in uw land van herkomst niet gerelateerd zijn tot uw vrees voor M(...), en bovendien niet van aard zijn de door u ingeroepen vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade te ondersteunen. Zo verklaart u dat u misschien geen plaats heeft in Nigeria (NPO1, p.12), en weet u niet hoe u er alles terug moet opbouwen aangezien u er geen ouders noch nonkels of tantes heeft (NPO2, p.15). Wat later bevestigt u zelf dat u in de toekomst uw broers en zussen misschien kan bezoeken, weliswaar indien het contact met hen wordt hersteld (NPO2, p.16). Overigens werden er over het contact met uw familieleden supra reeds pertinente opmerkingen gemaakt. Er kan hierdoor niet ingezien worden dat een man die zijn secundair onderwijs heeft afgerond, met nog een netwerk in Nigeria, en met de nodige werkervaring, zich in de toekomst niet opnieuw zou kunnen staande houden in de Nigeriaanse samenleving.”

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Nigeria.

3.2.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft en er niet naar wil terugkeren omwille van een vrees voor een vroegere zakenpartner van zijn vader, die hem zou willen vermoorden omdat hij probeerde om het geld dat zijn vader aan deze zakenpartner betaalde voor goederen die nooit werden geleverd terug te krijgen, noch dat hij zich bij terugkeer naar Nigeria niet staande zou kunnen houden bij gebrek aan een (familiaal) netwerk en ontwikkelingsmogelijkheden.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.2.3.3. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel in de deelstaat Edo, waaruit verzoeker verklaart afkomstig te zijn, weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen plaatsvinden, maar dat er voor burgers in deze deelstaat geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

In zoverre verzoeker betoogt dat hij subsidiaire bescherming behoeft omdat hij een groter risico loopt dan de gemiddelde burger in Edo State om getroffen te worden door het geweld tussen de Fulani-herders en de landbouwers, dient te worden herhaald dat aan verzoekers persoonlijke problemen met een vroegere zakenpartner van zijn vader die tot de Fulani-gemeenschap zou behoren geen geloof kan worden gehecht, zoals *supra* onder punt 3.2.2. wordt uiteengezet. Voorts kan niet blijken, en toont verzoeker evenmin aan, dat het gebeurlijke geweld tussen Fulani-herders en landbouwers in zijn regio van herkomst willekeurig van aard is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.2.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.5. Waar verzoeker in meest ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. WILLAERT